

**v**

Вам хочесь знать, як нам в тій казематі  
Проходить час? О, страх патріархально!  
Як господарські діти, йдемо спати  
Ураз з курми, лиш що заснуть звичайно

Не можемо. Ні про що розмовляти,  
То й мовчимо. Лиш сей та той нечайно  
Зітхне. Минає восьмий час, дев'ятий...  
Втім Герсон<sup>1</sup> стука о стіну нагально

І лізе до вікна. «Ти спиш, Реєнте?»  
«Ні!» — «Так подай там знак до Розпоряки,  
Mir wellen erres machen düll den Mente!<sup>2</sup>»

Стук-стук по стінах! Гомонять тихцем...  
Пост настороживсь, став к вікну лицем,—  
Втім справа хтось як рявкне: «Лут табаки!»